

• door Gerda Hoddenbagh-Los

Vrouwen in de ... Psalmen

Bij onze zoektocht naar vrouwen in de Bijbel is nu het Psalmenboek aan de beurt. Komen we eigenlijk wel vrouwen tegen in de Psalmen? Ze zijn allemaal geschreven door mannen in verschillende tijden en op diverse plaatsen (ongeveer 50% door David, de overige door Asaf, Etan, Salomo, Mozes, de Korachieten en onbekenden). Psalm 1 begint zelfs met de woorden 'Welzalig de man...'.
Deze 150 Psalmen, 'lofliederen', pareltjes in de literatuur, vormen de kern van de Bijbel. Maar... vrouwen vind je er vrijwel niet. Termen als 'vrouw', 'dochter' e.d. komen maar een enkele keer in de Psalmen voor.

Moeder

David noemt in de door hem gedichte liederen een aantal keren het woord 'moeder'. Die teksten scheppen een vertederend beeld van de gedachten van David over zijn moeder:

'want Gij hebt mijn nieren gevormd, mij in de schoot van mijn moeder gegeven' (139:13);

'Zie, in ongerechtigheid ben ik geboren, in zonde heeft mijn moeder mij ontvangen' (51:7);

'Gij toch hebt mij uit de moederschoot getogen, Gij deedt mij vertrouwend rusten aan de borst van mijn moeder... van de moederschoot af zijt Gij mijn God' (22:10); 'Immers heb ik mijn ziel tot rust en stilte gebracht als een gespeend kind bij zijn moeder; als een gespeend kind is mijn ziel in mij' (131:2).

Hoewel we de naam van Davids moeder niet kennen, mogen we concluderen dat hij dankbare herinneringen aan haar koestert. In het bijzonder aan de eerste jaren dichtbij haar. Een goed voorbeeld voor ons om onze moeders te eren omdat zij ons hebben gebaard en gevoed hebben en ons hebben opgevoed 'in de vreze des Heren'.

Moederskindje?

Als we aannemen dat alle zonen van Isaï dezelfde moe-

der hadden, had David – als jongste – waarschijnlijk een speciaal plekje in het hart van zijn moeder. Toch bond zij hem niet aan zichzelf, maar aan de Here God. Belangrijk! Moeders maken van hun jongste kind soms ongewild een 'moederskindje'. Belangrijker is om hen op te voeden voor de Here. Ouders sterven, maar Hij is een vaste Rots. David getuigt ervan: 'Al hebben mijn vader en moeder mij verlaten, toch neemt de Here mij aan' (27:10).

Later schrijft hij: 'Ik ben een vreemde geworden voor mijn broeders, een onbekende voor de zonen van mijn moeder; want de ijver voor Uw huis heeft mij verteerd' (69:9). Zover kan het komen binnen een gezin. Wie toegewijd aan de Here wil leven komt niet zelden in conflict met familie of gezinsleden die andere keuzes maken. Moeders, bidt niet alleen voor de redding van je kinderen, maar bidt ook dat ze toegewijde volgelingen worden van hun Heer en Heiland!

Hoogte- en dieptepunten

Hoewel David dus een buitenbeentje was binnen de familie, lezen we dat zijn ouders en broers zich bij hem voegden toen hij op de vlucht was voor Saul (1 Sam.21:1,3). Ook zijn moeder was er dus bij in de spelonk van Adullam. Wat is er toen door haar hart gegaan? Heeft zij de psalmen gehoord die David daar dichtte (Ps. 57 en 142)? Ze was daar voor haar eigen veiligheid. Hopelijk heeft zij nog mogen meemaken dat haar jongste daadwerkelijk koning werd. Van diepte naar hoogtepunt. Ik leer hieruit dat het goed is om er voor onze kinderen te zijn in hun hoogte- en dieptepunten.

In feite weten we nauwelijks iets over deze moeder. God alleen weet welke invloed zij heeft gehad op het leven van David en wat het haar heeft gekost. Welke invloed hebben wij als ouders op het leven van onze kinderen?